

Sniego deformacija - Ataskaita

Domas Kalinauskas

Aprašas

Dinaminė sniego bei kitokio paviršiaus deformacija padeda suteikti geresnį realistiškumo jausmą žaidimuose. Norėjau išsiaiškinti kaip galima pasiekti tokį efektą.

Figure 1: Padangos raštas

Trečios šalies bibliotekos

Igyvendinimui pagrindinės trečios šalies bibliotekos:

- Three.js - kompiuterinės grafikos biblioteka
- Cannon-es - fizikos biblioteka

Taip pat buvo naudojamos kelios papildomos dėl paprastumo/debugginimo:

- cannon-es-debugger - rodo cannon-es kūnų wireframe'us
- three-mesh-bvh - paspartina three.js raycast operacijas
- three-to-cannon - sugeneruoja kūnui bounding-box'us pagal three.js mesh'ą

Įgyvendinimas

Įgyvendinimas buvo atliekamas keliais etapais iki kol pasiekiau galutinį, optimaliausią variantą.

Bandymų metu pats deformacijos piešimo metodas nesikeitė, tačiau keitėsi kaip deformacija buvo aptinkama.

Deformacijos piešimas

Paprasčiausia dalis viso projekto buvo pačios deformacijos atvaizdavimas. Piešimui pasirašiau pakankamai paprastą GLSL vertex ir fragment shaderį, kuris buvo paduodamas plokštumos piešimui.

Į shaderius buvo paduodama deformacijos tekstūra, kurioje balta spalva reprezentavo deformacijos nebuvimą, o juoda spalva pilną deformaciją. Naudojant šią tekstūrą, vertex shaderyje buvo pakeičiamos galutinės vertice pozicijos. Šalia to, teko uždėti limitaciją, kad aplink plokštumos kampus deformacija visada būtų pilna, kadangi kitu atveju matytųsi tarpas tarp nulinės ir pilnos deformacijos.

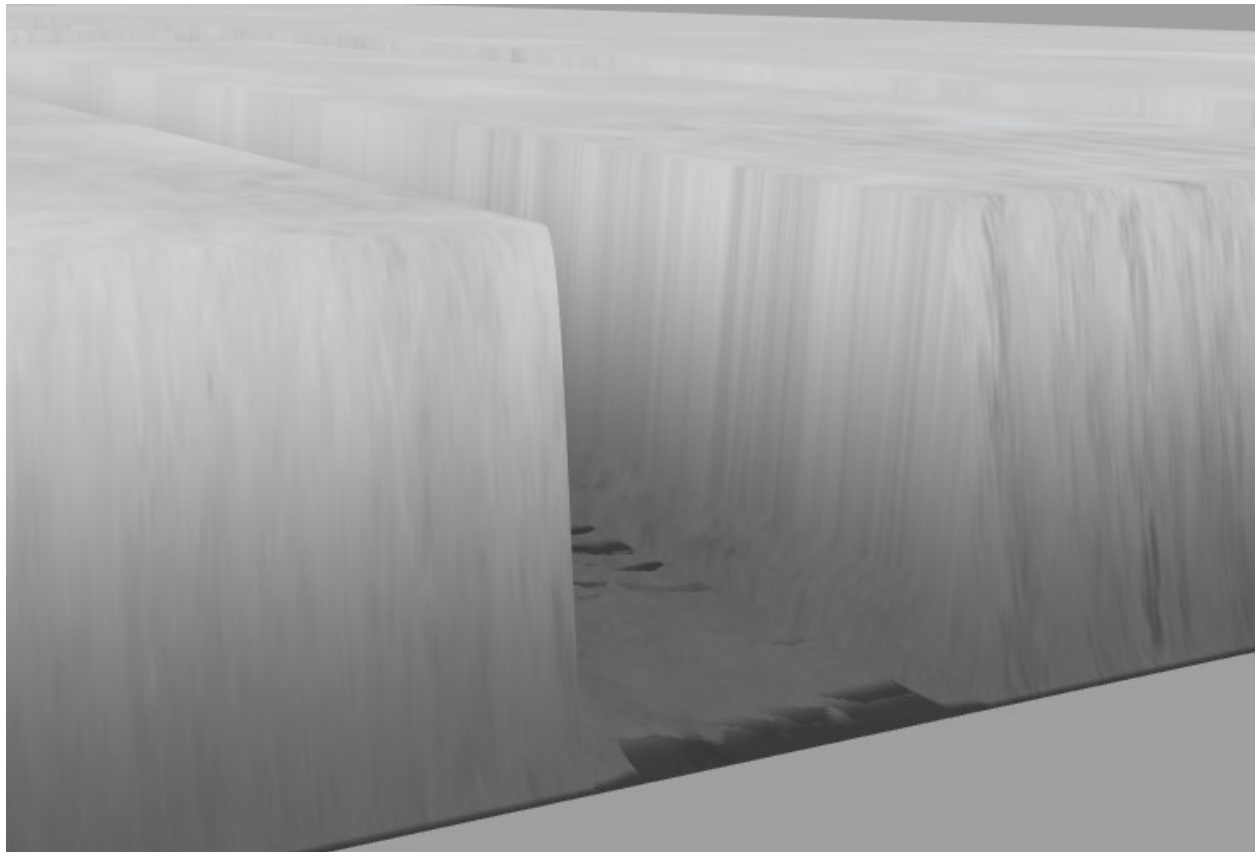

Figure 2: Sniegas

Fragment shaderyje, atsižvelgiant į esančią deformaciją, sniegui priskiriame skirtingą spalvą. Parinkta spalva uždedama ant naudojamos sniego tekstūros.

Pradinis variantas - fizikos objektais paremta deformacija

Pirmas ir paprasčiausias metodas kurį išbandžiau buvo turėti, šalia automobilio, dar ir 'heightfield' - iš esmės dinaminio aukščio fizikinis objektas, kuris automobilio neįtakoja, bet tik generuoja susidūrimus.

Susidūrimo metu, būtų išsiunčiamas spindulys (raycast) nuo susidūrimo taško į plokštumos apačią. Tada spindulio ilgis paimamas kad nuspręsti kiek sniegas turėtų būti 'įspaustas'. Taip pat buvo atsižvelgiama į atstumą nuo objekto. Kuo arčiau objekto, tuo didesnis aplinkinis įspaudimas.

Su įprastu automobilio modeliu šis principas veikė pakankamai gerai, tačiau nemažai laiko reikėjo apskaičiuoti fizikos veiksmam. Ypatingai jautėsi norint turėti didesnę tikslumą su tankesniais heightfield'ais arba norint pridėti aukštesnio detalumo modelį.

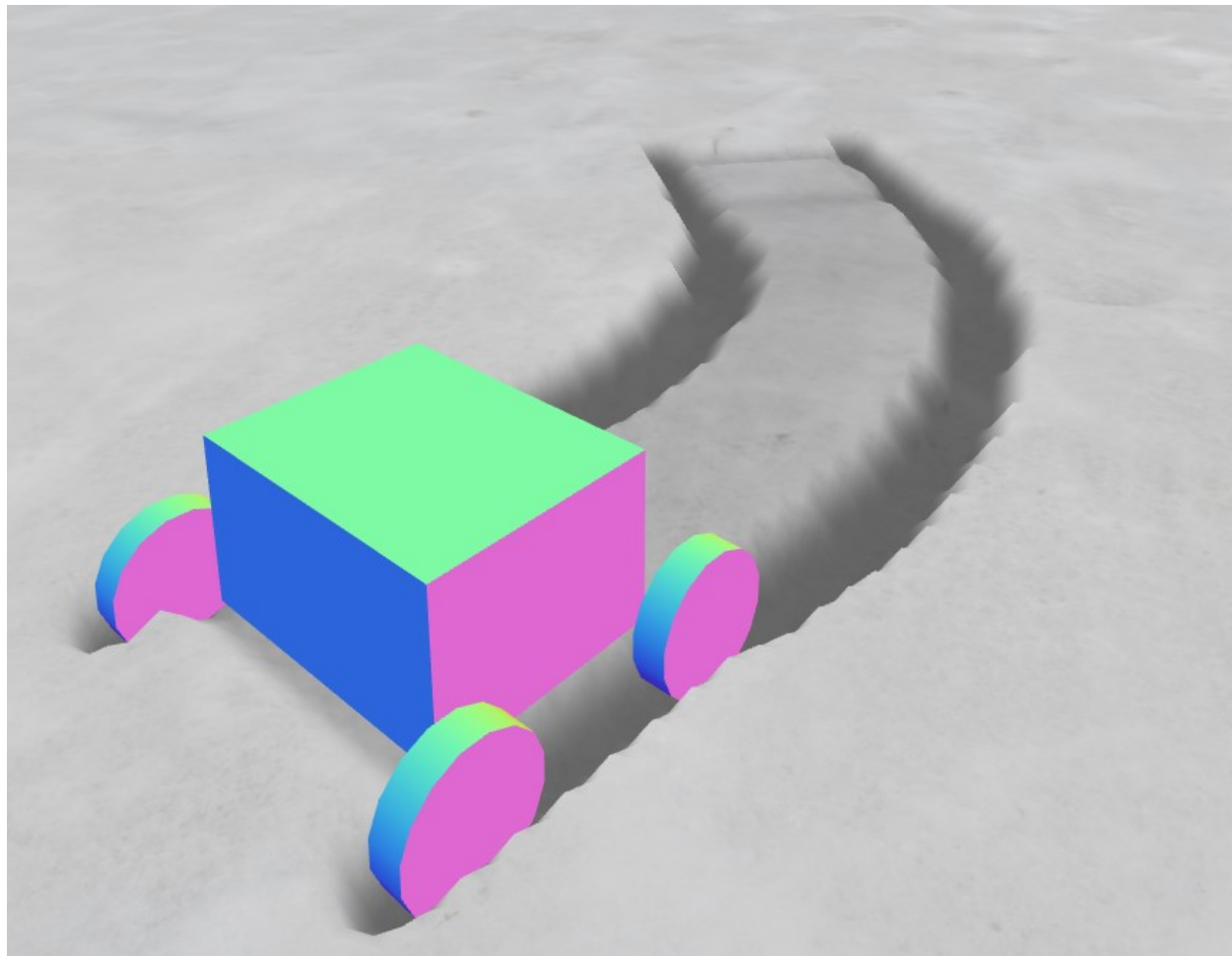

Figure 3: Nesudėtingas modelis

Jeigu į sceną įdedamas detalesnis modelis, reikėtų rinktis arba labai ilgus ir sudėtingus apskaičiavimus, kadangi collision mesh'ai būtų labai komplikuoti, arba galima priskirti modeliui paprastesnį collision mesh'a, tačiau tuomet deformacija netiksliai atitiktų to, kas vaizduojama ekrane.

Taip pat, šis metodas nesuteikia pakankamai tikslumo, kad būtų galima atvaizduoti padangos raštą sniege.

Antrinis variantas - Scenos atstumo buferio paremta deformacija

Kadangi grafinės kortos yra ženkliai spartesnės nei įprasti procesoriai, kodėl gi nepasitelkus jų sugebėjimų, kad paspartinti patį procesą bei padaryti deformaciją tikslesnę?

Grafinės kortos šalia įprasto piešimo turi galimybę taip pat nupiešti ir scenos „gilumą“ (depth).

Kadangi šis depth bufferis atvaizduoja visą tai, ką mato kamera, pačio gilumo raiška labai aukšta - įvairūs smulkūs įdubimai modeliuose atspindi juose.

Antras variantas visiškai nenaudoja fizikos bibliotekos deformacijos (ji naudojama tik automobilio judėjimui). Vietoje to, mes panaudojame kelis papildomus render target'us (tekstūras, į kurias galime piešti scenas).

Pirmas render target'as yra mūsų įprasta scena, tačiau naudojame kamerą, kuri yra padėta po plokštuma, žiūrint aukštyn. Jos near/far clipping plane'as nustatytas kad būtų tarp mūsų sniego minimalios ir maksimalios deformacijos (t.y. tolimesni objektai nesimato). Kadangi sniego plokštumai mes piešiame tik išorinius face'us, kameros vaizdo pats sniegas nekliudo (jei kliudytų, yra įmanoma laikinai išjungti objektų matomumą scenoje).

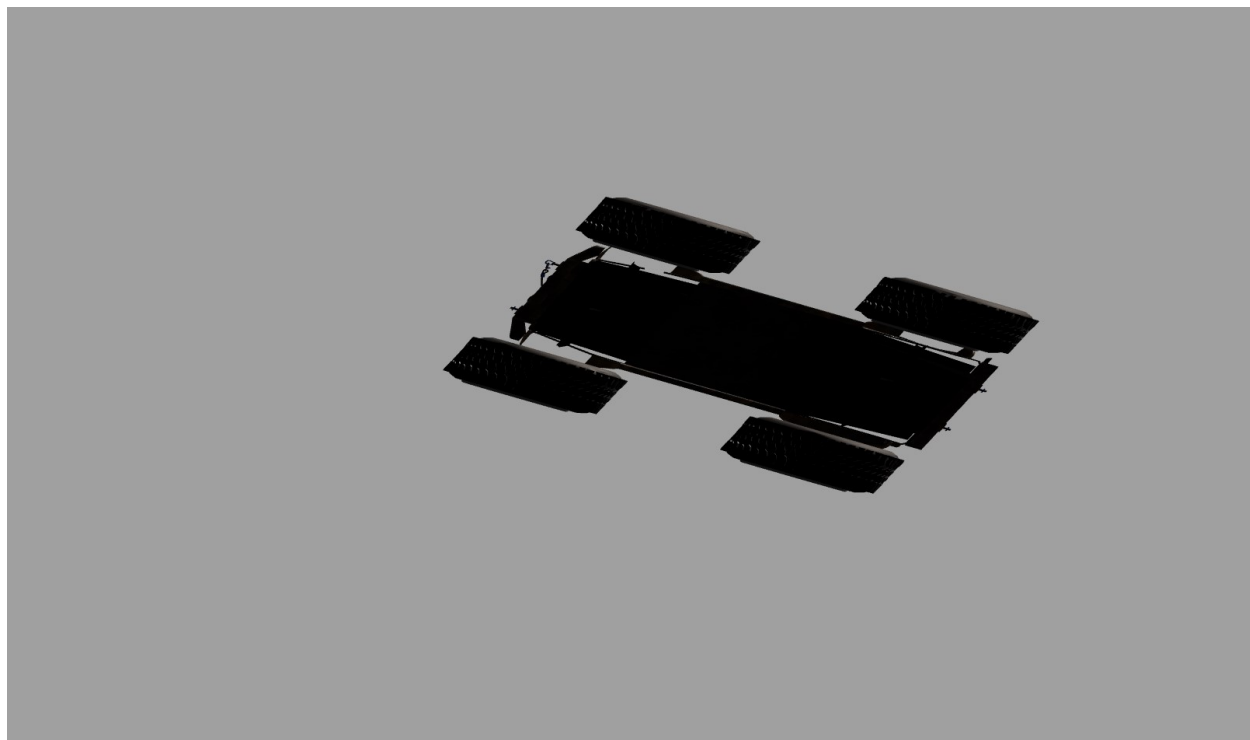

Figure 4: Pirmas render pass

Iš pirmo render target'o, mes paimame detalų depth bufferi - jame mes matysime kur šiuo metu yra objektai, kurie turėtų deformuoti sniegą.

Antrame render target'e, mes paimame pirmo render target'o tekstūrą, bei kartu mūsų dabartinę išorės tekstūrą. Rezultate mes sujungiame dvi tekstūras taip, kad ten kur buvo deformacija, ji liktų, o ten kur nebuvo - atsirastų `spalva = min(dabartinio_gylio, praeito_gylio)`.

Tuomet, šią tekstūrą kartu su CPU perpiešiame ant canvas tekstūros, kuri naudojama mūsų sniego deformacijos plokštumoje.

Galų gale, naudojame trečią render target'a, būtų galima nupiešti

Šis metodas leidžia mums turėti ženkliai didesnę deformacijos raišką naudojant detalesnius modelius ir tai būtų greičiau nei praeitas sprendimas - be jokių brangių fizikos objektų susidūrimo apskaičiavimų (deformacijai fizikos sistemos išvis nereikia).

Siekiant didesnio tikslumo žymiai padidinau tekstūros dydį, tačiau naudojant 2K (2048x2048) dydžio tekstūras – pastebėjau, kad FPS'ai smarkiai sumažėjo.

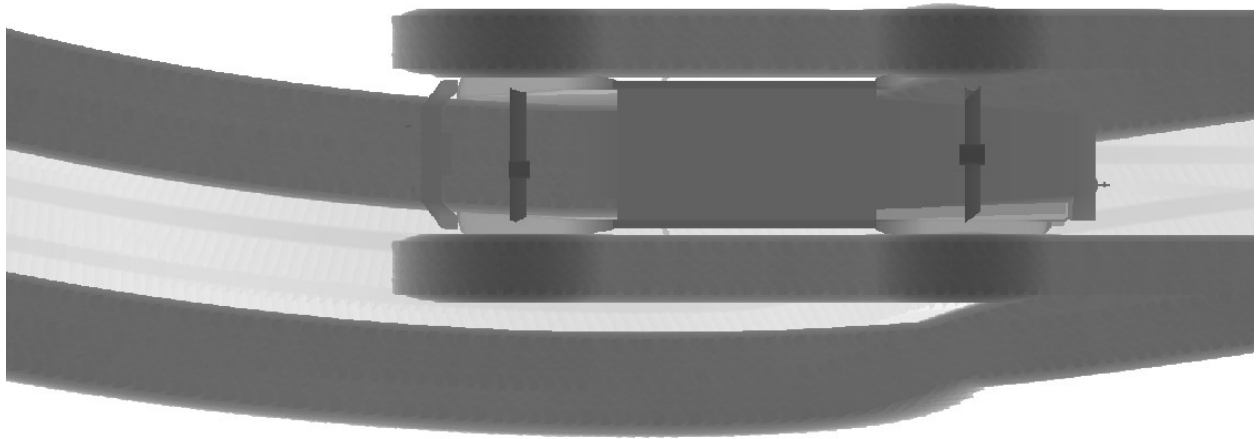

Figure 5: Antras render pass

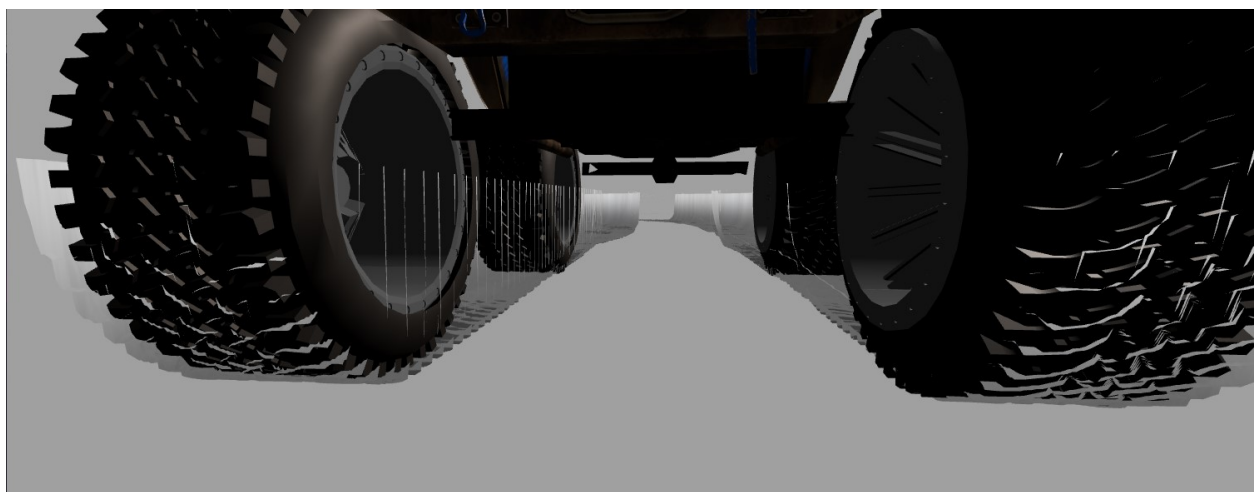

Figure 6: Trečias render pass

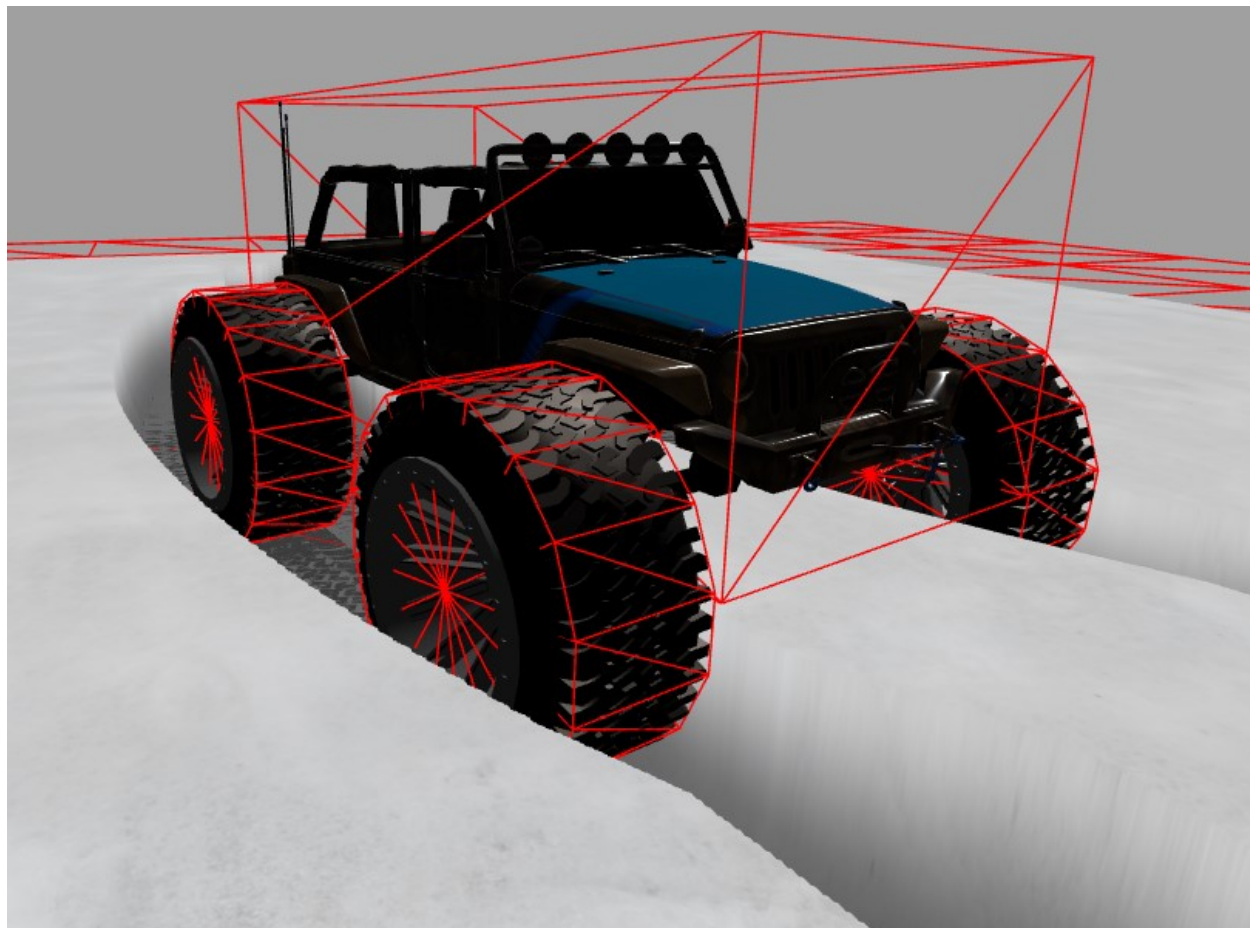

Figure 7: Fizikos mašinos wireframe

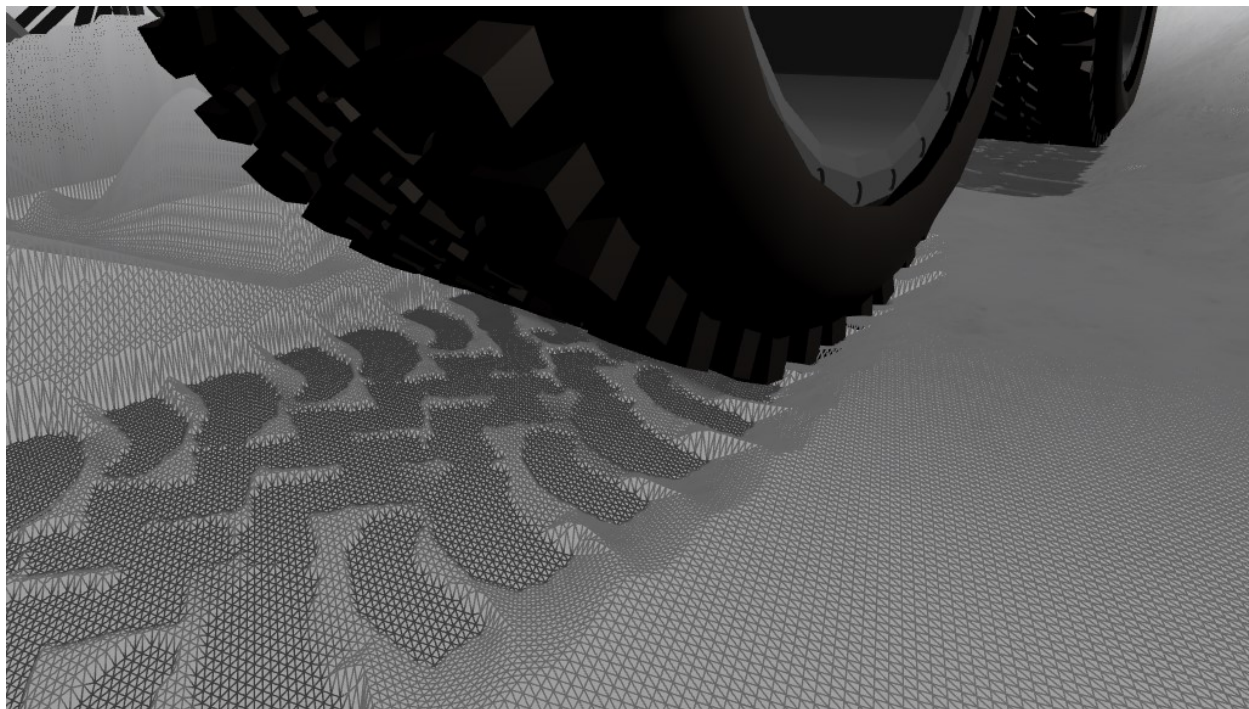

Figure 8: Daug verteksų

Atlikdamas šiek tiek profilinimo supratau, kad daugiausiai laiko reikalaujanti dalis yra perpiešimas iš antro render target'o į CPU atmintyje esančią tekstūrą.

Galutinis, optimizuotas variantas

CPU atmintyje esanti tekstūra buvo ganėtinai svarbi - jos dėka galėjome matyti šone ekrano dabartinę sniego deformacijos tekstūrą bei piešti ant jos su pele. Tačiau norėjau įsitikinti ar būtų įmanoma kaip nors panaikinti šį žingsnį.

Kad jį panaikinti pasinaudojau papildomu render target'u (alternatyvus sprendimas būtų sukurti dar vieną tekstūrą). Su šiuo variantu pavyko pasiekti 180fps (max ekrano refresh rate, matuota su RTX 3080).

Potencialus optimalesnis variantas ant mažiau galingų grafiniu kortų

Dėja, ant lėtesnių kompiuteriu, FPS'ai vis tiek nėra itin geri. Su M1 macbook pro - tik 60fps su 2048x2048 tekstūra + plokštuma.

Manau, kad taip yra dėl to, kad plokštuma turi labai daug verteksų. To galima išvengti naudojant 'tesellation', kad vietose kur deformuota suteiktų daugiau verteksų, o kitose vietose nedaug, tačiau GPU accelerated variantas iš WebGL nėra pasiekiamas, todėl tektų daryti on-CPU, kas greičiausiai vis tiek būtų lėčiau nei dabar yra.